

ת"פ 54308/12 - מדינת ישראל נגד אחמד סועאדי

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 54308-12-18 מדינת ישראל נ' סועאד
בפני כב' השופט אברהם אליקים, סגן נשיא
המאנשינה
בענין: מדינת ישראל
נגד
הנאשם
 Achmed Souad

חזר דין

מבוא

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בעובדות כתוב אישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון (ההסדר סומן א כתוב האישום המתוקן סומן ב), בין הצדדים אין הסכמה לעניין העונש.

2. על פי עובדות כתוב האישום המתוקן, בין הנאשם לבין בנו של המתלוון היה סכסוך, הנאשם חשב כי בנו של המתלוון ירה על רכבו ולכן החליט לנוקם במשפחת המתלוון.

הנאשם קשור עם אחר שזהותו לא ידועה כדי לבצע ירי בסמוך לבית משפחת המתלוון, להשליך על הבית רימון הלם בזמן שבני המשפחה נמצאים בבית ולהציג את רכבי המשפחה. בהתאם לכך הצדדים השניים באקדח, מחסנית ובדורים, רמנון הלם ומיכל בנזין.

בתאריך 5.12.2018 סמוך לשעה 00:00 הגיעו השניים לבתו של המתלוון. הם שפכו בנזין על רכבו של המתלוון ועל רכבה של בת המתלוון שעמדו בצדם לגדיר המקיפה את חזר הבית, לאחר מכן הציתו את רכבו של המתלוון וניסו ללא הצלחה להציג את רכבה של הבית.

מיד לאחר מכן ירה האخر מספר כדורים לעבר ביתו של המתלוון שם שבו המתלוון ובני משפחתו באופן שיש בו כדי לסכן חי אדם, שני כדורים חדרו לבית ופגעו בחלאן המטבח, ארון המטבח, חלאן חדר השינה ומשקוף דלת חדר השינה, שם ישנה אשתו של המתלוון באותה עת. הנאשם והאחר אספו חלק מהתרמיים שנפלו על הקרקע ובסיום ביצוע הירוי ידו השניים רמנון הלם לעבר הכניסה לחזר הבית, הרימון גرم לפחות נפץ עז.

בהתאם לכך הורשע הנאשם בעבירה של ניסיון לחבלת חמורה בצוותא- עבירה לפי סעיפים: 29, 25, 333 ו-335 (א)(1)(2) לחוק העונשין, התשל"ז- 1977 (להלן- החוק), הוצאה בצוותא עבירה לפי סעיפים 29 ו-448 רישא לחוק,

ניסוין הוצאה בצוותא עבירה לפי סעיפים: 448(רישה) 25 ו-29 לחוק ועבירה של נשיאה והובלה של נשק שלא כדין בצוותא -עבירה לפי סעיפים 29 ו-144(ב) רישה וסיפה לחוק.

.3. כחלק מהסדר הטיעון ובשל גילו של הנאשם שירות המבחן התבקש להוכיח לעניין העונש, בנוסף הוכן תסקיר נפגע העבירה.

לנائم אין הרשות קודמות והצדדים לא הציגו ראיות לעניין העונש למעט הסכם סולחה שנערך בין משפטה הנאשם לבין משפחת המתלוון (ס/1).

תסקיר שירות המבחן.

.4. קצינית המבחן התרשמה כי הליך טיפול לא יbia להפחחת מסוכנותו של הנאשם, וכי יש סיכון משמעותי להישנות התנהגות פורצת חוק מצדוי. להערכתה הנאשם מתקשה לקבל אחריות מלאה על הבעייתיות שבהתנהגותו, הוא נתן ללחצים חברתיים ומתקשה להיות מוצבי סיכון. מאוחר ובפני קצינית המבחן חזר בו הנאשם מהודאותו בקיום רצונו הראשי לירוח לעבר בית המתלוון, בפתח הדיון האחרון קראתי בפניו את סעיף 4 לכלב האישום המתוקן והוא שב והודה בכל המិוחס לו בכתב האישום המתוקן.

תסקיר נפגע העבירה והסכם הסולחה (ס/1)

.5. המתלוון תאר בארכיות את הפגיעות שנפגעו הוא ובני משפחתו, לרבות נזקים כספיים שנגרמו להם. הוא הסביר כי קיים איינו חש כעס כלפי הנאשם, נערך הסכם סולחה בין המשפחה והוא הדגיש כי יתר על פיצוי כספי בגין הנזקים שגרם הנאשם (תוכן הסכם הסולחה ס/1 תואם את דבריו). המתלוון הבahir כי הוא מייחס משמעות להסכם הסולחה בשל ההכרה בפגיעה בו ומtent כבוד לו ולמשפחהו.

עורכת התסקיר המליצה שבין יתר רכיבי הענישה יוטל על הנאשם פיצוי כספי משמעותי.

תמצית טענות הצדדים

.6. ב"כ המאשימה בטיעוני בכתב (ט/1) ובעלפה בבקשת ראות במעשים אירוע אחד, לקבוע מתחם עונש הולם שבין 6 ל-9 שנות מאסר בפועל, להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל בתחום המתחם, ביחד עם מאסר מוותנה ופיצוי למתלוונים. בטיעוני הפנה לפסקי דין שונים של בית משפט מחוזי ובית המשפט העליון, הן באשר למדיניות הענישה בעבירות בנשך ובכלל זה ירי באזרח מגורים והן באשר לעבירות הוצאה. חלק מפסקין הדין התייחסו לעבירות חמורות יותר, העונשים שנגזרים במקרים המתאים לטענתה ב"כ המאשימה עמדו על 4 או 5 שנות מאסר בפועל. עוד הפנה לתסקיר נפגעי העבירה לפיו בנוסף למATALON נפגעו אשתו, בניוינו ונכדיו.

.7. הסגנור ביקש לראות בכל המעשים אירוע אחד, לקבוע מתחם עונש הולם שמתחייב בעונש מאסר

לביצוע בעבודות שירות ולהסתפק במקרה זה בתקופת מעצרו של הנאשם ולא להטיל עליו עונש נוסף של מאסר לאחרי סורג ובריח. בפתח טיעונו הפנה להסכם הסולחה שנערך בין המשפחה ולהסכמה המתלוון שלא לקבל פיצוי נוסף. עוד ביקש להתחשב בעובדה כי הנאשם בעת ביצוע העבירות היה מתחת לגיל 21 שנים, בגין צער ללא עבר פלילי. הוא הודה בהזדמנות הראשונה מיד לאחר תיקון כתוב האישום והציג כי עבירות הנشك ביצע האדם الآخر, אמנם הנאשם הורשע בביצוע בצוותא אבל הוא לא אחז בנשק ולא ירה בעצמו.

לטענתו יש לזכות הנאשם את הودאות שהביאה לחסכו זמן שיפוטי יקר ואת רצונו להביא את הסכסוך לכדי סיום בהסכם סולחה.

לענין מדיניות הענישה איבחן הסגנון את פסק הדין אליו הפנה ב"כ המאשימה וטען כי הם התייחסו לעבירות חמורות יותר. לתמיכה בטענותיו הפנה למקרה חמור יותר לטענתו בו נקבע מתחם ענישה שבין 10 לבין 30 חודשים מאסר בפועל בעבירות בנשק, למקרה בו בגין עבירת הוצאה גנרי על ידי בית המשפט המחווי בחיפה עונש של 9 חודשים מאסר לביצוע בעבודות שירות ולסדרת מקרים אלימות בהם הסתפקו בתמיון משפט מחוזי בעונש של עבירות Shirot.

עוד ביקש להתייחס לפגיעה של העונש ב הנאשם ובמשפחה, בתקופה הארוכה בה היה הנאשם מורה מביתו, הנאשם התארס והוא עתיד להתחנן בחודש ספטמבר. לנאנש לא היה עבר פלילי וממועד ביצוע העבירה (לפניהם לעמלה משנה) הוא לא ביצע עבירות אחרות. ולסיום ביקש למת לנאנש הזדמנות להשתקם ולא להכניסו לבית סוהר, שם קיים חשש להשפעה רעה עליו.

בתום הטיעונים הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו, ביקש שתינתן לו הזדמנות לבנות את עתידו עם אrosisתו איתה הוא עתיד להתחנן.

דין

.8. העיקרון המנחה בקביעת מתחם העונש הוא עיקרון ההלימה, שימושו המשמעותי "קיים של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו" (סעיף 40ביב' חוק).

.9. מקובלת עליי עדמת שני הצדדים כי מדובר באירוע אחד. על פי עובדות כתוב האישום המתווך הנאשם קשר עם אחר ובמהלךليلת בצעו השניים סדרת פעולות חלק מתכנית עברינית אחת ولكن אქבע מתחם עונש הולם אחד. בעת קביעת גבולות המתחם, ATIICHUS לעובדה כי האירוע מורכב ממספר מעשים פליליים.

במקרה זה נפגעו במדדging בינו ערכיהם חברתייםמשמעותיים: שמירה על שלום הציבור ובוחנו, הגנה על הרכוש זכויות הקניין.

חשיבותו של נושא זה כשלב במשפטם. ירי לטור בית מגורים ובכלל זה ירי לחדר שינה בו ישנה אשת המטלון, השלכת רימון הלם לעבר הכניסה לחדר ביתו של המטלון סמור לאחר הירוי והצמת רכב נועדה להפחיד את תושבי הבית. הנאשם תכנן את מעשיו היטב, כך למשל לאחר ביצוע הירוי ובהתקף למתחא בסעיף 9 לעובדות כתוב האישום המתוקן הוא אסף חלק מהתרמילים שנפלו על הקרקע.

10. אשר למדיניות הענישה בעבירות בנשך אזכיר כי הנאשם מוחסת עבירה של נשאה והובלה של נשך, ביחד עם תחמושת: אקדח ורימון הלם, תחמושת מתאימה, ירי לעבר בית מגורים והשלכת הרימון מעשייהם שמהווים ניסיון לחבלה חמורה בצוותא. מדובר במספר עבירות בנשך בגין החמורה מתוקן, עבירה לפי סעיף 44(ב) סיפה לחוק, קבע המחוקק עונש מקסימלי של 10 שנות מאסר. בכל עבירה בנשך יש פוטנציאלי פגיעה משמעותית בערך החברתי של שלום הציבור ביחסינו וסבירו ממשי לח"י אדם, על אחת כמה וכמה כאשר מדובר בעבירה של ירי לטור בית מגורים.

aphael בעניין זה לפסק דין של השופט חייט (כתוארה אז) בע"פ 3877/16 ג'באי נגד מדינת ישראל (17.11.2016), באותו מקרה נשא והוביל הנאשם אקדח טען ברכבו בדרכו למפגש עם המטלון עמו היה לו סכוסר. הנאשם נדון ל-34 חודשים בפועל, ערעורו נדחה וכך נקבע באותו פסק דין:

"בית משפט זה עמד פעמים רבות על החומרה היתרה הגלומה בביצוע עבירות בנשך ובכלן העבירה של החזקת נשך או נשיאתו שלא כדין. עבירות אלה מקומות סיכון חמור לשלם הציבור וביחסינו ומהיבאות "ליtan ביטוי" עונשי הולם ומרתיע באמצעות הרחקת מבצע העבירה מן החברה לתקופת מאסר ממשית לריצוי בפועל" (ע"פ 5120/11 שתוויו נ' מדינת ישראל, בפסקה 5 (18.12.2011); [...] עוד פסק כי חומרתן של העבירות בנשך אינה מסתכמת רק בנזק שאית בפועל, כי אם בפוטנציאלי הנזק הנובע מאותן עבירות (ע"פ 116/13 וקנין נ' מדינת ישראל, בפסקה 7 (31.7.2013))."

אזכיר כי במקרה שלפניו הנאשם ביחיד עם אחר עשה שימוש בנשך בדרך של ירי לטור בית המגורים ורק בכך לא נפגעה אשת המטלון שישנה בחדר השינה באותו עת (ירי סמור לאחר חצות הלילה) כשקלעים פגעו בחולון חדר השינה ובמשקוף דלת חדר השינה. ולענין זה אפנה לפסק דין של השופט חייט (כתוארה אז), ע"פ 1880/14/19.11.2014, באותו מקרה הורשע הנאשם בעבירות של נשיאת נשך שלא כדין לפי עמאש נגד מדינת ישראל (19.11.2014), באותו מקרה הגיעו מחייבות לפי סעיפים 333 ו-333(א)(1) בשילוב עם סעיף 25 סעיף 144 (ב) לחוק וניסיון לחבלה חמורה בנסיבות מחייבות לפי סעיפים 333 ו-333(א)(1) בשילוב עם סעיף 25 לחוק. באותו מקרה הגיעו מחייבות מחייבות לפי סעיפים 333 ו-333(א)(1) בשילוב עם סעיף 25 לשני בין 3 ל-6 שנים וגורר עליו עונש של 40 חודשים בפועל. בית המשפט העליון דחה את ערעורו וכך:

"מדובר במעשה אלימות מכון תוך שימוש בנשך חמם אשר רק באורך נס הסטיים ללא פגע. בית משפט זה הדגיש לא פעם את פוטנציאלי הסיכון הרוב שנושא עימיו השימוש בנשך חמם באזרע מגורים וזאת לא רק כלפי המעורבים בסכוסר אלא גם כלפי עוברי אורח Tümמים. התנהוגות אלימה כזו מחייבת על כן ענישה ממשית ומרתיעה [...] המערער הדגיש בטיעוני כי האירוע הסטיים ללא נפגעים, אך בהקשר זה ראוי לציין כי כך אירע לא מחמת "זהירותו" של המערער - שלא היסס לירות ארבע יריות לעבר סדיקה - אלא מתוך מזל או שמא נס [...] 0 העובدة שהאירוע הסטיים ללא נפגעים נושא, עם זאת, משקל מסוים בקביעת מתחם הענישה (ראו לענין זה סעיפים 40(א)(3) ו-40(א)(4) לחוק העונשין)".

אשר למידניות הענישה בעבירות הוצאה, אזכור כי מדובר בשני מעשים, הוצאה רכב וניסיון להוצאה רכב נוספת אשר חנו בצדוד לגדר החומרה את חצר ביתו של המתלון, הוצאה באמצעות חומר דליק-בנזין ויצירת שובל אש לכיוון הרכבים. העונש המქטימלי הקבוע בחוק בגין עבירות הוצאה לפי סעיף 448(רישעה) עומד על 15 שנות מאסר.

חשיבות להציג לעניין זה את האמור בסעיף 7 לכתב האישום המתוקן לפיו הוצאה רכב וניסיון הוצאה רכב אחר הייתה בצדוד לגדר ביתו של המתלון, עובדה המצביעת על מדרג גבוה של חומרה (ראו לעניין זה את מדרגי הבינים של החומרה כפי שנקבעו בע"פ 607/16 פלונית נגד מדינת ישראל (12.4.2016) (להלן-עוניון פלונית).

בתי המשפט עמדו לא פעם על החומרה הרבה שגלומה בעבירות הוצאה, גם כאשר עבירות הוצאה מתייחסת לרכוש בלבד, בין היתר בשל הפטנציאלי לגרימת נזק חמור יותר (ע"פ 728/13 עויידה נ' מדינת ישראל (8.11.2013)). וכן נפסק בעניין זה בע"פ 4311/12 סורי נ' מדינת ישראל (20.11.2013)).

"רבות נכתב ונאמר אודות חומרתה היתה של עבירות הוצאה, שתחילה ידועה "ואחריתה מי' ושורנה", שכן מנהגה של האש להתרפסת מבלי יכולת שליטה תוך גרימת נזקים ואף סיכון חי אדם [...] הוצאה נתפסת כעבירה חמורה, לא רק בשל הסכנה האינהרנטית הטבועה בה, אלא גם בשל המסר העברייני האלים העולה ממנה, מסר שיש בו כדי להטיל אימה ופחד ולפגוע בתחושת הביטחון האישית של הציבור [...] לא בכדי קבע המחוקק את העונש המרבי על עבירה זו ל-15 שנות מאסר, אף במקרים בהם לא הייתה כל כוונה לפגוע בנכס ציבורי או בבני אדם."

בעניין פלונית הנ"לvr נקבע:

"כידוע, עבירות הוצאה היא עבירה חמורה, גם כאשר היא מתייחסת לרכוש בלבד, וזאת בשל הפטנציאלי הרב לגרימת נזקי גופם... מטעם זה אף נפסק שככל תגורור הרשעה בעבירות הוצאה עונש מאסר בפועל (עניין סורי, פסקה 4), הגם שחומרת העונש עשויה להשתנות מקרה ל מקרה על פי נסיבותו: "ניתן להציג על מדרגי בינים של חומרה, מה שיכל להסביר את הסיבה לכך שהענישה הנלווה לעבירות הוצאה אינה אחידה ונעה על סקירה רחבה [...] הוצאה של נכס בנסיבות שאין להושש כי הוצאה תתפרש לרכוש אחר; הוצאה של נכס שעוללה להתרפסת ולפגוע ברכוש אחר; הוצאה של נכס שיש בה פוטנציאלי לפגיעה בגוף ובנפש; הוצאה של נכס בנוכחות הקרובה והמידית של אדם, מה שגורם את פוטנציאלי הפגיעה בגוף ובנפש; הוצאה שגרמה בפועל לפגיעה בגוף ובנפש על אף שהמציאות לא התכוון לכך (מחשבה פלילית של פיזיות); והוצאה בכוונה לפגוע בגוף ובנפש".

11. אשר לנסיבות הקשורות בבחירה העבירה (סעיף 40ט'), כמפורט בסעיף 3 לעובדות כתב האישום המתווך, הנאשם ביצע את העבירות בשל סכסוך עם בנו של המתלון, מעשי הנאשם היו מתוכנים היטב והוא קשר קשר עם אחר כדי לנוקם במשפחה המתלוון.

בעת קביעת גבולות המתחם ארך בחשבון כי העבירות בנסיבות בוצעו בפועל על ידי الآخر, בעוד שהנאשם היה שותפו לעבירה כמבצע עיקרי, ראו לעניין זה ע"פ 6053/13 פאייז נגד מדינת ישראל (10.4.2014).

הנזק שצפו היה להיגרם מביצוע העבירות הוא נזק חמור ביותר, פגעה בגוף ובנפש, בעת הירי עבר הבית שהוא בתוכו המתלון ובני משפחתו ושני קליעים חדרו למטבח ולחדר השינה. אפקט בחשbon כי בפועל נגרם נזק לרכוש בלבד, מעבר לפגיעה הקליעים, נפגע גם רכב המתלון במספר מוקדים.

.12. בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במידה הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירות והתחשב בעובדה כי מדובר במספר עבירות: הצתת רכב, ניסיון להצתת רכב, נשיאה והובלה של אקדח, רימון הלם ותחמושת, ירי לתוך בית באופן שיש בו כדי לסכן את חי אדם כניסיון לגרום למתלון ובני משפחתו לחבלה חמורה, אני קובע כי מתוך העונש ההולם במקרה זה הוא מסר בפועל בין 2 לBIN 7 שנים מאסר בפועל.

העונש המתאים

.13. בהתאם לסקיר שירות המבחן מיום 26.12.2019 שאלת שיקום אינה עומדת על הפרק, שירות המבחן לא המליך על הлик טיפולי ולא המליך בנסיבותיו של תיק זה על מסגרת שיקומית שעשויה להביא להפחחת הסיכון המשמעותי להישנות התנהגות פורצת חוק מצדו של הנאשם ולכך העונש המתאים יהיה בתוך מתחם העונש ההולם.

.14. אשר לנסיבות שאינן קשורות ביצוע העבירה (סעיף 40א' לחוק) מכלול הנסיבות כולם מצדיק פסיקת עונש המתאים בקצה התוחן של המתחם, הנאשם בחור צער יlid 9.1.1998, ביצע את העבירות בהיותו בן 20 שנה - 11 חודשים. עד לאותו מועד ולאחריו שמר על אורח חיים נורמלי, יתכן וניתן לכנות הנאשם כ"בגיר צער" כפי שטען הסגנור, אך אזכור כי יש דעות שונות בנושא בפסקה ראו למשל ע"פ 6961/17ALKיעאן נגד מדינת ישראל (7.3.2018), ואפנה לע"פ 308/16 NATORI נגד מדינת ישראל (7.11.2016) בו נקבע כך:

"אין משמעות ההכרה בקטיגורית הבוגרים כי בכל מקרה תהיה הקלה בעונש על בית המשפט לבחון בכל מקרה לגופו האם, ובאיוז מידת, מתקיימים המצדיקים הקלה זאת".

.15. אני משוכנע כי עונש של מאסר בפועל לתקופה ארוכה יפגע בנאשם, באروسתו ובבני משפחתו, גם בשל גילו הצעיר ולכך העונש המתאים יהיה סמור לקצה התוחן של המתחם.

עוד אזכור לזכות הנאשם את נטילת האחריות על מעשיו בהזדמנות הראשונה, רצונו להביא את הסכsoon בין המשפחות לידי סיום חיובי והחיסכון בזמן שיפוטי יקר.

די בעיון בדברי המתלון כמתואר בתסקיר נפגע העבירה כדי לראות עד כמה הייתה במקרה זה חשיבות רבה להסכם הסולחה שהביא להכרה בפגיעה במתלון ובבני משפחתו, ראו לעניין זה ע"פ 2847/16 רשייד נגד מדינת ישראל (9.3.2017) בו נקבע כך:

"אנו מברכים על הסכם הסולחנה שנערך בין הצדדים. בית משפט זה עמד לא אחת על חשיבותו של הסכם הסולחנה בהשכנת שלום בין הצדדים ניצים, אשר בכווון למנוע את המשך האליםות".

בעת קביעת משך המאסר לחייב תקופת בה חשבון את התקופה בה שהה הנאשם במעצר בפיקוח אלקטרוני (מיום 30.1.2019 ועד ליום 28.4.2019).

טרם סיום אפונה לפסק דיןו של השופט יוסף אלרון בע"פ 4418/19, 4406/19, 4411/19, 4439/19 מדינת ישראל נ' סובח (5.11.2019) לפיו "על רקע המציגות אותה אנו חווים למרבה הצער מדי יום, אנו עדים לקריאה ציבורית נרגשת להגברת האכיפה כלפי עבירות נשק - ולהחמרה במדיניות הענישה הנוהגת" ובהמשך קובע כי יש לנתקוט במדיניות ענישה מחמירה גם כלפי ביצוע עבירות החזקת נשק שלא כדין. כב' השופט מזווז הצדיף והוסיף כדין:

"התופעה של החזקת נשק שלא כדין על ידי אזרחים מהווים איום על שלום הציבור ועל הסדר הציבורי. היא התשתיית ו"הגורם בלוודו אין" (hoch qua sine causa) למגנון רחב של עבירות, החל בעבירות איוניים ושוד מזון, המשיך בעבירות גריםת חבלה חמורה וכלה בעבירות המתה. לעיתים קרובות הנشك הבלתי חוקי נרכש מלכתחילה למטרות עבירה, וכך אם הנشك נרכש למטרות "הגנה עצמית", הזמיןות של הנشك מעודדת את השימוש בו לביצוע עבירות שונות ולחרפת תוכאותיה".

על כן, המאבק בתופעות האלימות החמורות בחברה הישראלית בהן נעשה שימוש בנشك מחייב, מעבר למאזן "לשים יד" על כל הנشك הבלתי חוקיים רבים שבידי הציבור, גם ענישה מחמירה ומרתיעה בעבירות נשק, לרבות על עצם החזקה או רכישה שלא כדין של נשק.

ב尤ור תופעת החזקת כלי נשק בלתי חוקיים הוא אפוא אינטראס ציבורי מהמעלה הריאוניה ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה הרווחות במקומותינו, בבחינת "יבוש הביצה" המשמשת ערס לגידולן של תופעות אלה. מהלך זהה מחייב היררכיות גם של בתי המשפט, על ידי ענישה מחמירה ומרתיעה לעבירות נשק בלתי חוקי באשר הן, וכל שכן מקום שנעשה בנشك כזה שימוש בביצוע עבירות אלימות לסוגיהן".

סיכום

לאור האמור לעיל אני דין את הנאשם לעונשים הבאים:

• **36** חודשי מאסר בפועל, בגין ימי מעצרו מיום 5.12.2018 ועד ליום 30.1.2019.

ה הנאשם יתיצב למאстро בבית סוהר ימ"ר קישון ביום 23.2.2012 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לחתם את הכניסה למאסר, כולל אפשרות למילוי מוקדם, עם ענף אבחן ומילוי של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

• **6** חודשי מאסר על תנאי, הנאשם לא ישא את עונש המאסר על תנאי אלא אם יעבור תוך שלוש שנים אחת

העבירות בהן הורשע יירושע בשל עבירה צאת תוך תקופת התנאי או לאחריה.

לאור האמור בהסכם הסולחה ודברי המתلون כמתואר בתסקירות העבירה לפיה הוא מותר על הפיצויים המגיעים לו, לא אפסוק פיצוי למתלון ובני משפחתו, אין בקביעה זו כדי למנוע מהם לATABע פיצוי בהליך נפרד.

המציאות תשלח העתק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום

ניתן היום, כ"ד טבת תש"פ, 21 נובאר 2020, בנסיבות ב"כ המאשימה עו"ד שני בן גיא, הסגנור עו"ד כנענה, הנאשם בעצמו והמתורגמן לשפה העברית ג'וזף פאר.